

An aerial photograph of a dry, hilly landscape. In the foreground, there is a field of young green trees. The middle ground shows a town with buildings and a large, flat, brownish area that appears to be a dry lake bed or a large field. In the background, there are rolling hills under a sky filled with large, white and grey clouds. The overall scene is arid and somewhat desolate.

de Apartheidskaart van het Trump-Plan

Nederlands Palestina Komitee – 2020

WOORD VOORAF

Juni 2020 – Israel maakt zich op voor de annexatie van (delen van) de sinds 1967 bezette en gekoloniseerde Westelijke Jordaanoever, waaronder de Jordaanvallei. Interne en externe factoren bepalen daarbij de omvang en de *timing* – vooral de openlijke steun van president Donald Trump, wiens zogeheten ‘Deal of the Century’ grote overeenkomsten vertoont met de plannen van premier Benjamin Netanyahu en de zijnen.

In het hiernavolgende dossier worden de desastreuze gevolgen van de annexatie voor de Palestijnen op de Westelijke Jordaanoever op een rij gezet. Die gevolgen komen bovenop de prijs die door hen in de achterliggende 53 jaar van bezetting en kolonisatie al is betaald in de vorm van onteigening en economische marginalisering.

Annexatie van grondgebied dat met militair geweld is veroverd, vormt een ernstige schending van het internationaal recht. Als verdreven, bezet en gekoloniseerd volk moeten de Palestijnen in hun strijd voor elementaire rechten het onder meer van het internationaal recht hebben.

Bij Israels annexatieplan – wat daarover inmiddels bekend is – de volgende kanttekeningen:

- Annexatie is hier niet nieuw: in de oorlog van 1948-1949 wist de pas gestichte Staat Israel zijn door de VN toegewezen grondgebied met ruim 20 procent te vergroten – van 54 naar 78 procent van het grondgebied van het voormalige Mandaatgebied Palestina. Over het terugdraaien van die verovering van grondgebied met geweld is nadien door de internationale gemeenschap niet meer gesproken. De annexatie van Oost-Jeruzalem (in 1980) en de (Syrische) Hoogvlakte van Golan (in 1981) is destijds weliswaar bekritiseerd (en juridisch nooit erkend), maar er is niet tegen opgetreden. De VN kan tegen annexatie machtsmiddelen inzetten – zoals in het geval van Irak/Koeweit (1990-1991) is gebeurd. Datzelfde geldt voor groepen van staten. Zo heeft de EU sancties tegen Rusland in gang gezet als antwoord op de annexatie van de Krim (2014). Tegen Israels volkenrechtelijk illegale praktijk om joodse kolonisten in de bezette Palestijnse Gebieden te vestigen (inmiddels 650.000 !) is in VN- of in ander verband opnieuw niet opgetreden. Voor dat land gelden er kennelijk andere regels dan voor Irak en Rusland. Niet- of selectief optreden tegen een ernstige schending van het internationaal recht – hier annexatie van bezet gebied – ondermijnt de moeizaam opgebouwde internationale rechtsorde.
- Israel is bij zijn voornemen om (opnieuw) tot annexatie over te gaan, inmiddels breed op kritiek gestuit. Die kritiek komt van de kant van degenen die het met voeten treden van de rechten van de Palestijnen evenals Israelisch expansionisme afwijzen en daarin een bron van aanhoudende politieke spanningen zien. Maar kritiek komt ook van hen die zich zorgen maken over de toekomst van Israel als ‘Joodse en democratische staat’, dan wel over het zionistische koloniale project in Palestina als zodanig. In Israel zelf is men in legerkringen en in kringen van de inlichtingendiensten beducht voor het wegvallen van de ‘veiligheidssamenwerking’ met het Palestijns Nationaal Gezag (PNA) en met het buurland Jordanië. Ook wordt gevreesd dat de onlangs ingang gezette ‘normalisering’ tussen Israel en de Golfstaten onder druk komt te staan. De drijfveren voor kritiek lopen met andere woorden sterk uiteen – de antwoorden eveneens.
- Als gevolg van de annexatie zal de apartheidsrelatie tussen Israel en de autochtone Palestijnse bevolking zich verder verdiepen. Bij doorvoering van annexatie in met name de Jordaanvallei zullen er meer Palestijnen direct onder de Staat Israel komen te vallen (tenminste 65.000). Netanyahu heeft al laten weten dat dit niet betekent dat de betreffende Palestijnen het Israelische

staatsburgerschap zal worden verleend. Dat dit laatste door zijn collega Benny Gantz inmiddels is tegengesproken, kan niet anders worden gezien dan als het optrekken van een rookgordijn. Want tegelijk wil Israël de zogeheten Driehoek – grondgebied dat sinds begin 1949 deel uitmaakt van de Staat Israël en dat dicht bevolkt is door Palestijnen – aan een te vormen 'Palestijnse entiteit' (feitelijk een serie bantoestans) overdragen en zo rond 120.000 Palestijnen lozen. Omdat Israël ook voor de toekomst inzet op behoud van de volledige controle over het gebied dat zich uitstrekt van de Middellandse Zee tot aan de rivier de Jordaan en daarmee over de daar woonachtige Palestijnen, *zonder hen dezelfde rechten toe te kennen als aan joodse Israeli's*, zal de apartheidsrelatie tussen Israël en de autochtone Palestijnen zich verder verdiepen. Dat zal Israëls positie in de wereld er niet beter op maken. Want fundamentele kritiek op de politiek van de Staat Israël zal van de politieke marge naar de politieke *mainstream* opschuiven, iets waarvoor toegewijde pleitbezorgers van de Staat Israël in het Westen nu juist zo beducht zijn

- Onder druk van alle interne en externe kritiek zullen de Israelische machthebbers naar verwachting ook hier een rookgordijn gaan optrekken: *annexatie in fasen* – waar men eerder leek te kiezen voor een alles-in-één aanpak, die concreet neerkomt op annexatie van 30 procent van het grondgebied van de Westelijke Jordaanoever. Met Trump in het Witte Huis mag er dan in de ogen van Netanyahu en de zijnen sprake zijn van een '*once in a lifetime*'-annexatiekans, voor de internationale gemeenschap zou moeten gelden: groot of klein, annexatie = annexatie (je bent zwanger of je bent niet zwanger) en die kan om eerdergenoemde redenen niet geaccepteerd worden. Temeer omdat iedereen op zijn vingers kan aftellen dat op een eerste annexatieronde andere zullen volgen. Het eindresultaat zal neerkomen op de doorvoering van het oorspronkelijke annexatieplan waartegen critici nu te hoop

lopen. Een 'voorzichtige start' heeft voor Netanyahu als bijkomend voordeel dat hij zichzelf en zijn rechts-nationalistische coalitieregering naar de buitenwereld toe kan presenteren als een gematigd alternatief voor de ultra-radicalen vleugel van de joodse kolonistenbeweging. Deze laatste wil de Westelijke Jordaanoever het liefst direct in zijn geheel annexeren om zo alle territoriale aspiraties van de Palestijnen definitief de bodem in te slaan.

- Bij hun kritiek op Israëls annexatieplan nemen veel critici als in een reflex hun toevlucht tot de mantra van de zogenaamde twee staten-oplossing – zogenaamd, omdat deze de Palestijnen in Israël blijvend veroordeelt tot tweede- of derde-rangs burgers in eigen land en voorts rechtsherstel van de Palestijnse vluchtelingen en ontheemden (rond de helft van alle Palestijnen) in de weg staat. Voor de Palestijnen betekent het van de regen in de drup komen. Israël heeft met zijn kolonisatiepolitiek overigens zelf de zogenaamde twee staten-oplossing om zeep gebracht. In het gebied dat zich uitstrekt tussen de Middellandse Zee en de rivier de Jordaan is inmiddels sprake van een één staat-realiteit en van Israelische apartheid (er wonen daar inmiddels ongeveer evenveel joodse Israeli's als Palestijnen).

Hoe eerder dit gegeven onder ogen wordt gezien en de politiek jegens Israël daarop wordt afgestemd – te beginnen met grote druk op de regering van dat land om van haar annexatieplan af te zien – hoe beter het voor alle betrokkenen zal zijn.

De Nederlandse regering hoeft in de kwestie van wederrechtelijke annexatie slechts te handelen op basis van internationale rechtsregels die eerder door de Staat der Nederlanden zijn geratificeerd. Niet meer en niet minder.

Nederlands Palestina Komitee

DE APARTHEIDSKAART VAN HET TRUMP-PLAN

Palestinian Grassroots Anti-Apartheid Wall Campaign (Stop the Wall)

9 juni 2020

Niet eerder is het *Peace to Prosperity*-plan van Trump – doorgaans aangeduid met 'het Trump-Plan' en gepropageerd als '*The Deal of the Century*' – zo gedetailleerd in kaart gebracht en van commentaar voorzien als door de organisatie Stop the Wall.

Zo is de ware impact van dit '*masterplan*' zichtbaar gemaakt. Het is een visie die volledig is parallel loopt met een reeds bestaand annexatieplan van Israel.

Met de annexatie van mogelijk 33 procent van de Westelijke Jordaanoever worden ruim 75 Palestijnse dorpen en bedoeïenen- en semi-bedoeïenengemeenschappen geannexeerd. In zijn geheel gaat het om 118.000 Palestijnen. De annexatie betekent niet dat Israel hen volledige burgerrechten verleent, terwijl het gescheiden transportsysteem zal worden uitgebreid, de meeste watervoorraden niet voor hen toegankelijk zullen zijn en landbouw onmogelijk zal worden omdat de meeste bouwgrond zal worden ingelijfd.

Het is duidelijk hoe de talloze mensenrechtenschendingen door Israel, waaronder de bouw van de Apartheidsmuur [hierna de Muur] en de joodse nederzettingen, de sloop van woonhuizen, de confiscatie van grond, de vernederende *checkpoints* en de ontzegging van toegang tot water, van meet af aan bedoeld waren om dit *masterplan* en een *de facto* annexatie mogelijk te maken.

De hierbij afgedrukte kaart is gebaseerd op het brondocument dat bij het Trump-Plan is gevoegd. Het ontbreken van bijzonderheden in de kaarten in dit brondocument verdonkeremaant de volle impact van het voorgestelde plan. Cruciale elementen blijven verborgen, en de buitenmaatse Tunnel-Bridge-symbolen werken voornamelijk verhullend.

Stop the Wall heeft, samen met Jan de Jong – specialist op het gebied van Palestijnse

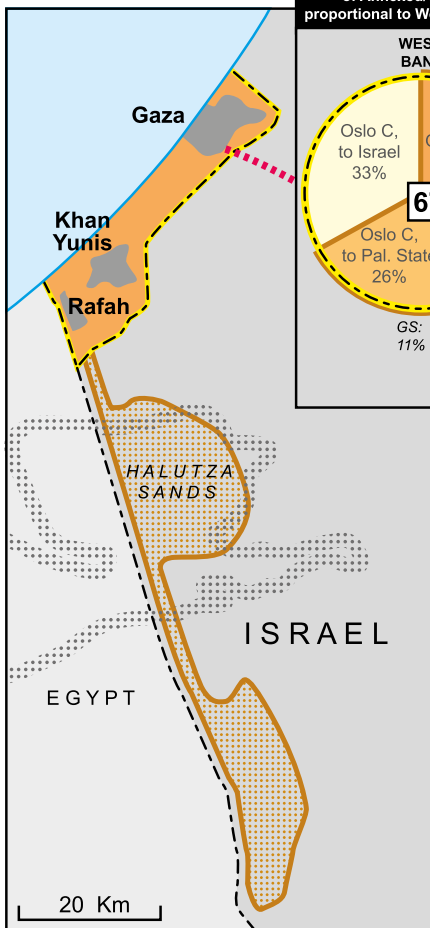
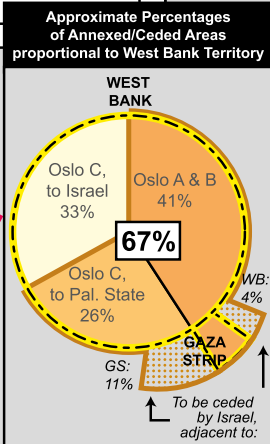
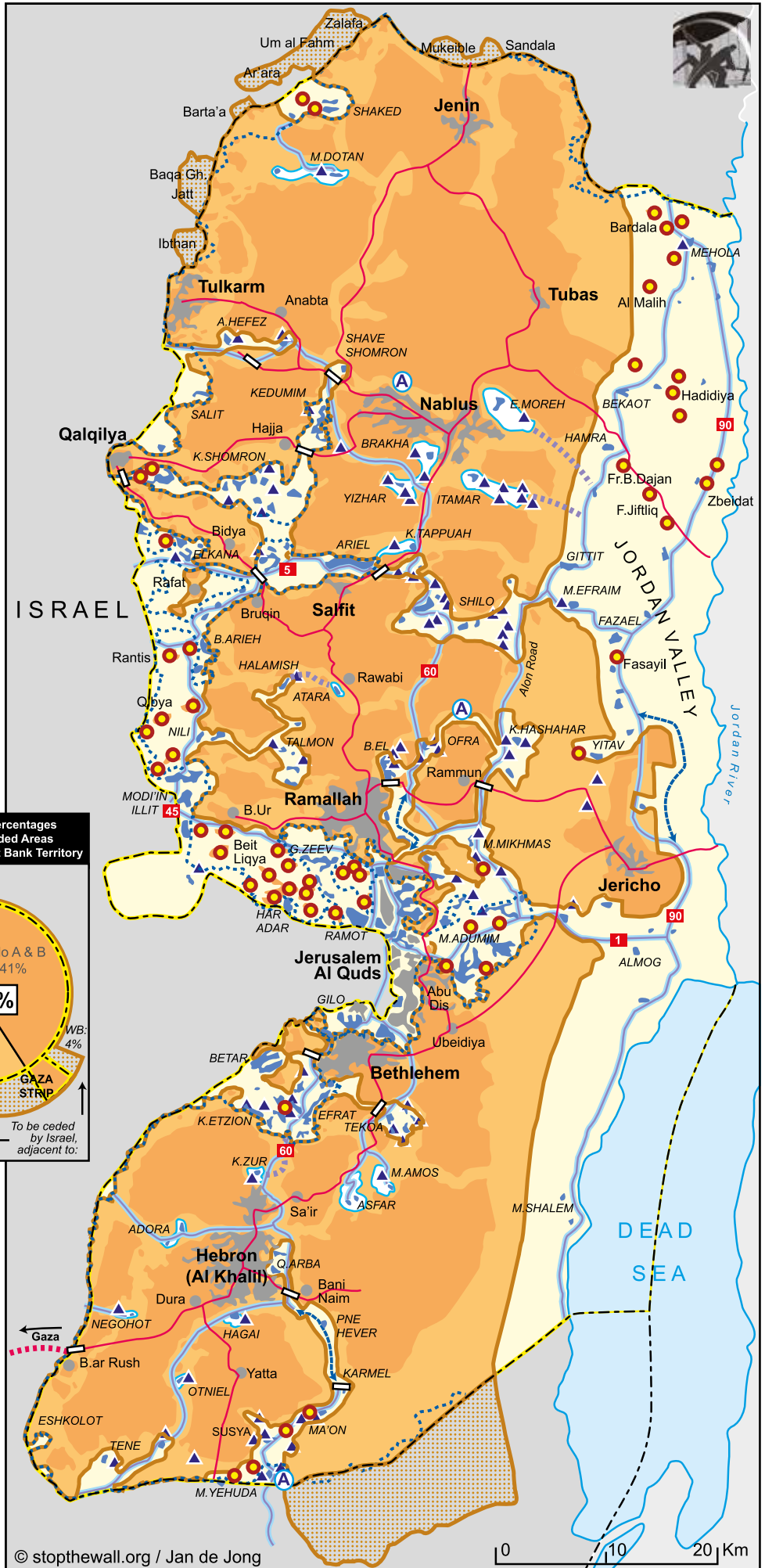
geopolitiek – de bijgevoegde kaart gemaakt, op basis van uitgebreide verkenningen en een verstrekkend inzicht in de realiteit ter plaatse. De kaart geeft een gedetailleerd overzicht van de geopolitieke veranderingen en de nieuwe realiteiten die als gevolg van het Israelische annexatieplan gestalte zullen krijgen.

de bantoestan-realiteit

- De kaart laat zien dat het Israelische project, dat volledig tot uitdrukking komt in het Trump-Plan, een Palestijnse staat principieel onmogelijk maakt. Daarentegen consolideert het project het bestaan van afgesloten reservaten en getto's voor Palestijnen, een isolement dat de misdaad van apartheid definieert. Een dergelijke verzameling bantoestans weerspiegelt zowel de structuur die door het Zuid-Afrikaanse Apartheidsregime werd gebruikt om de zwarte bevolking naar niet-levensvatbare, gescheiden gebieden te verbannen, als de opsluiting van inheemse volkeren in reservaten door Amerikaanse en Canadese koloniale staten. Op hun beurt dienden deze laatste als model voor het systeem van bantoestans.
- Dit alles vormt een schending van de fundamentele beginselen van het internationaal recht, in het bijzonder de ontoelaatbaarheid van annexatie van grondgebied dat met geweld is veroverd, evenals het recht op zelfbeschikking. Het bestendigt andermaal het apartheidregime van joodse kolonisten, dat Israel het Palestijnse volk al eerder oplegde.
- De fragmentatie die deze kaart laat zien, geeft weer hoe de strategie van koloniale overheersing eruitziet: de Strook van Gaza blijft geïsoleerd en annexatie van het zogeheten E1-gebied (ten oosten van Jeruzalem) splitst de Westelijke Jordaanoever op in een noordelijk en een zuidelijk deel. Dit betekent een

Israeli Annexation in the West Bank (According to The Trump Vision Plan-2020)

- Green (Armistice) Line - 1949
- Palestinian Autonomous Oslo A & B Areas
- Oslo Area C transferred to the Palestinian State
- Oslo Area C to be annexed by Israel
- Areas to be ceded by Israel to the Palestinian State
- Proposed Palestinian State**
- West Bank Wall/Barrier Trajectory
- Major Palestinian Cities and (selected) Villages
- Palestinian Villages within Annexed Areas (some clustered under one symbol)
- Israeli Settlements and Outposts (A= Strategic Area)
- Major highways prominently used by Israeli settlers / Rd.Nr.
- Alternative Settlement Roadlink option (near Ramallah, Jericho and Hebron)
- Projected Settlement Access Road
- Projected Palestinian Thoroughfare / Tunnel/Bridge
- Projected Palestinian Passage West Bank-Gaza

versterking van de annexatie en van de demografische manipulaties in Jeruzalem, ten gunste van de joodse kolonisten.

- De kaart toont voortschrijdende grondroof in zijn volle omvang. De meeste van de geannexeerde gebieden zijn van geostrategisch belang. Zo verkrijgt Israël *de facto* de soevereiniteit over het hele voormalige Mandaatgebied Palestina en zijn natuurlijke hulpbronnen.

de facto en de jure annexatie

- Na de *de jure* annexatie van de Syrische Hoogvlakte van Golan en van Jeruzalem, begin jaren tachtig, verklaarde Israël dat het zich van verdere *de jure* annexatie zou onthouden. Het heeft zijn beleid van *de facto* annexatie echter gewoon voortgezet. *De facto* doet het Israelische regime met zijn joodse nederzettingenproject alsof het Palestijnse bezette gebied tot het soevereine grondgebied van Israël behoort. Het Internationaal Gerechtshof in Den Haag [een VN-orgaan en de hoogste rechterlijke instantie in de wereld] bevestigde in zijn Advies van 9 juli 2004 de onrechtmatigheid van de Muur. De rechters verklaarden dat 'het Hof van mening is, dat de bouw van de Muur en het daarmee gepaard gaande beleid ter plaatse een voldongen feit creëert dat permanent zou kunnen worden, in welk geval, en ondanks de formele omschrijving van de Muur door Israël ['veiligheid', 'tijdelijk'], er sprake is van *de facto* annexatie'.
- De aangekondigde goedkeuring van een annexatiewet vergroot enkel de internationale relevantie en urgentie van de bovenstaande uitspraak.

de Muur en het wegennet

- De Muur van Israël is een essentieel onderdeel van het annexatieplan.
- De Muur is en blijft maatgevend voor annexatie. De voorgestelde grenzen van de annexatie overlappen het tracé van de Muur dat ter plaatse toont dat de

realiteit van de annexatie al is gecreëerd. Waar annexatieplannen op de Westelijke Jordaanoever verder doorgedrukt worden – zie vooral de dorpen in noordwest-Jeruzalem, ten oosten van Jeruzalem in het E1-gebied, en in het westelijke Ramallah-district – vormen zij een cruciale kunstgreep om grotere Palestijnse bevolkingscentra te omsingelen in de vorm van een geïsoleerd 'niemandslaan'. Door dit niemandslaan vervolgens te annexeren, wordt elke mogelijkheid van integratie in de Staat Israël te vermeden. Uiteindelijk zal de bevolking uit deze gebieden moeten worden verdreven.

- Het transportsysteem van het annexatieplan – tunnels en bruggen, bedoeld om joodse Israeli's van Palestijnen gescheiden te houden – is een verdere verfijning van het bestaande apartheidswegennet, dat het historische wegennet en de geografie vernietigt en Palestijns grondgebied aantast. Palestijnen die van Ramallah naar Nabloes reizen, zullen – via Salfit en door een tunnel – nieuwe, lange routes moeten nemen. Dit ter handhaving van een racistisch koloniaal segregatiesysteem, dat tot doel heeft de doorgang voor Palestijnen te blokkeren door het Shiloblok van joodse nederzettingen te annexeren. Dezelfde logica geldt voor de verbindingen tussen Nabloes en Qalqilya-Tulkarem, en tussen Al-Khalil/Hebron en plaatsen in het centrale deel van de Westelijke Jordaanoever.
- De annexatie van het gebied ten westen van de Kolonistenwegen nummer 446 (Modiin-Ariel) en nummer 45 (Modiin-Jeruzalem) laat zien dat Israël vastbesloten is belangrijke strategische gebieden en transporttrajecten in te lijven, ongeacht de belangen van de vele Palestijnse inwoners aldaar.

onthemming/voortgaande Nakba (ongoing Nakba)

- Ongeveer 75 Palestijnse dorpen en bedoeïenen- en semi-bedoeïenen-gemeenschappen met zo'n 118.000 inwoners bevinden zich in de gebieden die

volgens het Trump-Plan moeten worden geannexeerd. Deze mensen hebben al veel te lijden gehad onder annexatie-acties en worden nu gedwongen zich serieus voor te bereiden op *de jure* annexatie. Die omvat een bouwverbod en de niet-erkenning van hele gemeenschappen, wat in de afgelopen tien jaar leidde tot de sloop van 4906 opstallen door Israël (6921 ontheemden) in zogeheten C-Gebied [waar Israël zowel het civiele als militaire bestuur in handen heeft gehouden], en 1226 sloopacties (met als gevolg rond 2000 Palestijnen dakloos); isoleringsacties en een vergunningensysteem voor toegang tot en verblijf op de grond; en ontzegging van toegang tot natuurlijke hulpbronnen.

- De toekomstige status van de Palestijnen in deze gebieden blijft onduidelijk. De Israëlische regering stelt dat zij noch het Israëlische staatsburgerschap, noch de status van 'permanent verblijf' krijgen, zoals deze eerder aan de Palestijnen in geannexeerd Oost-Jeruzalem is verleend, en dat de Palestijnen die in deze gebieden wonen daarmee onder volledige Israëlische controle blijven. Het koloniale apartheidssysteem zal de Palestijnen blijven behandelen als niet-staatsburgers, terwijl de joodse kolonisten in de volkenrechtelijk illegale joodse nederzettingen worden behandeld als burgers in een gebied waarover Israël zijn volledige wettelijke controle heeft uitgebreid.

sociale, economische en culturele vernietiging

- Het voorkomen van sociale, economische en culturele ontwikkeling is een ander onderdeel van de misdaad die apartheid heet en wordt versterkt door het annexatiebeleid en de annexatieplannen.
- Ontzegging van toegang tot water: er bevinden zich belangrijke watervoorraden in de gebieden die volgens het Trump-Plan worden geannexeerd. Zestig procent van de watervoorraden van de Westelijke Jordaanoever en negentig procent

van het bronwater bevinden zich in de Jordaanvallei. Vandaag de dag moeten Palestijnen tachtig procent van het water dat zij consumeren tegen een hoge prijs kopen bij Mekorot – het nationale waterbedrijf van Israël. De *de jure* annexatie versterkt deze afhankelijkheid.

- De annexatie van de gehele Dode Zee stelt Israël in staat de mineralen uit de zee verder te exploiteren, wat leidt tot meer winning van natuurlijke hulpbronnen en vernietiging van het milieu.
- Vernietiging van de landbouw: de te annexeren gebieden omvatten bijna 50.000 hectare landbouwgrond. Gebrek aan toegang tot water maakt bewerking van de grond onmogelijk, ook in de overige gebieden. Vrijwel alle weidegrond (Jordaanvallei, ten oosten van Jeruzalem, ten zuiden van Al-Khalil/Hebron) wordt geannexeerd.
- De fragmentatie door wegen die alleen voor joden bestemd zijn, joodse nederzettingen, de Muur en de zogeheten Groene Lijn [tussen 1949 en 1967 de bestandslijn tussen Israël en Jordanië], geeft Israël volledige controle over het verkeer van personen en goederen.
- De vernietiging van de landbouw en de veeteelt van voornamelijk bedoeïenengemeenschappen en de onmogelijkheid handel te drijven, zullen de Palestijnse sociale, economische en culturele structuren verder schaden.
- Israël zal uiteindelijk profiteren van de vernietiging van de Palestijnse economie op de Westelijke Jordaanoever, aangezien de Palestijnen economisch volledig afhankelijk zullen zijn.

compensatiegebieden

- Het concept van 'landruil' onder bezetting is in strijd met het internationaal recht, onder meer omdat het de erkenning impliceert van de illegale joodse nederzettingen. De internationale gemeenschap heeft de plicht daaraan

geen erkenning te verlenen.

- De gebieden ten zuiden van het Al-Khalil/Hebron-district en nabij de Strook van Gaza bestaan uit woestijn. Het 'Zuidelijke Driehoek'-gebied in Galilea – de dorpen van Kafr Qara, Baqa al-Gharbiya, Ar'rah, Umm al-Fahm, Al-Tibbiya, Al-Tirah, Qalansuwa, Kafr Bara, Kafr Qasim, Jaljuliya, bewoond door ongeveer 260.000 Palestijnse staatsburgers van

Israël – zouden deel gaan uitmaken van de 'Palestijnse staat'. Zeventig jaar van onteigening hebben erin geresulteerd dat deze dorpen grotendeels zijn beroofd van hun grond. Hun overdracht aan de bantoestans valt volledig binnen de raciale demografische logica van Israël om zoveel mogelijk grondgebied met daarop zo weinig mogelijk Palestijnen permanent in bezit te krijgen.

vertaling: Carl Stellweg

ISRAELI APARTHEID

